



MUZYKA W Opole

*Koncert Zaduszny
Kościół Ksawertowski w Wąchocku*



*&
Koncert Dłuski*

✦ *Kościół Matki Boskiej Śnieżnej w Piotrkowie Trybunalskim*

2-4 Lisopad 2011

Program:

Angielska Muzyka Okresu Renesansu na chór *a capella*

Reges Tharsis	- John Sheppard
Almighty God, the fountain of all wisdom	- Thomas Tomkins
Ave Maria	- Robert Parsons
Vigilate	- William Byrd
Salvator mundi	- Thomas Tallis
Nolo mortem peccatoris	- Thomas Morley
O clap your hands together	- Orlando Gibbons
The Lord's my shepherd	Scottish Psalter 1650

Przerwa

Gabriel Fauré

Msza Requiem op. 48

Wykonawcy:

Trinity Boys Choir

Dyrygent

David Swinson

Robert Gierlach

Baryton

Warszawscy Soliści „Concerto Avenna”

Dyrygent

Andrzej Mysiński



TRINITY
BOYS
CHOIR

Welcome
to the
website of
TRINITY
BOYS
CHOIR

“Trinity Boys Choir is
uncommonly good”

The Times

“Trinity Boys Choir – adorable
and magnificently musical”

Le Figaro

“The boys chorus, the freshest
and brightest I have ever seen”

The Guardian

“Trinity Boys Choir
couldn't be bettered”

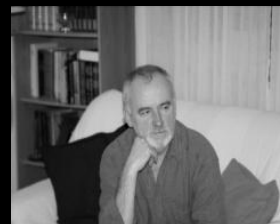
The Daily Telegraph

Chór Trinity Boys, to jeden z najwspanialszych chórów chłopięcych na świecie, cieszący się wspaniałą renomą i utrzymujący najwyższy artystyczny poziom od momentu założenia przez Davida Squibb'a ponad czterdzieści lat temu. Chór jest regularnie zapraszany na BBC Proms, a dowodem wielkiego uznania był jego występ na Koncercie Promenadowym w Royal Albert Hall w 2006 roku uświetniającym obchody 80 rocznicy urodzin Królowej Elżbiety II. Trinity Boys występowali ze wszystkimi najlepszymi londyńskimi orkiestrami jak również z Sir Johnem Eliotem Gardinerem i jego Monteverdi Choir w Hiszpanii, Niemczech, Włoszech i Zjednoczonym Królestwie. Chór śpiewał również w Austrii, Francji, Holandii, Hong-Kongu, Japonii, Malazji i Norwegi. Wśród wielu ich nagrań są kompozycje pisane specjalnie dla chóru takie jak opera „Bang” Johna Rutter’a, „A boy was born” Benjamina Britten’a i Waltona Henry V, które to dzieło było wykonane przez Trinity Boys wraz z BBC Singers and BBC Symphony Orchestra. Nagrywali również muzykę filmową do filmu „Lord of the Flies” i „101 Dalmatyńczyków”. Trinity Boy występowali na najbardziej znanych scenach operowych na świecie, Glyndebourne Opera Festival, Covent Garden i National Opera w Londynie, Opera Comique w Paryżu, La Fenice w Wenecji, w Aix-en-Provence. Jedną z ich wielkich kreacji jest ich udział w „Snu Nocy letniej” Benjamina Britten’a, w którym to wystąpili ponad 150 razy.



Robert Gierlach jest absolwentem Wydziału Wokalno-Aktorskiego AMiFC w Warszawie w klasie profesora Kazimierza Pustelaka i laureatem pierwszej nagrody na Międzynarodowym Konkursie Wokalnym Viotti w Vercelli oraz Nagrody Publiczności na Konkursie im. Alfredo Krausa w Las Palmas. Artysta występował na prestiżowych scenach operowych i estradach koncertowych Europy, Ameryki Północnej i Japonii takich jak m.in. Teatro La Fenice w Wenecji, Teatro dell'Opera w Rzymie, Teatro G.Verdi w Trieście, Teatro alla Scala w Mediolanie, Grand Theatre w Genewie, Opera w Nicei, Marsylii, Paryżu, Glyndebourne, Detroit oraz Carnegie Hall w Nowym Jorku. Prowadzi on także bogata działalność koncertową współpracując z takimi zespołami jak: Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej, Sinfonia Varsovia, Orchestre National de France, I Solisti Veneti, City of Birmingham Orchestra, Rundfunk Sinfonieorchester Berlin, Dresdner Rundfunk Orchester, NHK Tokio Orchestra i znanymi dyrygentami jak m.in. Sir Simon Rattle, Lord Yehudi Menuhin, Nello Santi, Charles Dutoit, Jeffrey Tate, Rafael Frubeck de Burgos, Claudio Scimone, Michele Placson, Vladimir Jurowski, Gianluigi Gelmetti, Daniele Gatti, Christiann Thielemann, Jan Krenz, Kazimierz Kord, Jerzy Maksymiuk, Peter Stein i Luca Ronconi. Artysta brał udział w wielu festiwalach muzycznych m.in. Wroclavia Cantans, Salzburger Festspiele, BBC Proms, Berliner Festwoche i Schleziku-Holsztynie. W ostatnich dwóch sezonach Robert Gierlach wystąpił m.in. z zespołami Berliner Philharmoniker oraz Wiener Philharmoniker. Jako tytułowy Figaro w wystąpił na scenie Opera du Montreal. Śpiewał też tytułowego Don Giovanniego w warszawskim Teatrze Wielkim oraz powrócił do mediolańskiej La Scali jako Hrabia Almaviva w *Weselu Figara*.

Andrzej Mysiński studia muzyczne w zakresie gry na kontrabasie w klasie prof.Tadeusza Pelczara ukończył w roku 1972 w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej im. Fr. Chopina w Warszawie. W latach 1971 – 1980 był członkiem Polskiej Orkiestry Kameralnej Jerzego Maksymiuka. Od roku 1985 jest dyrektorem artystycznym Warszawskich Solistów Concerto Avenna, z którymi to występował jako muzyk, solista i dyrygent na koncertach m.in. w USA, Meksyku, Japonii, ZEA, Anglii, Francji, Norwegii, Danii, Hiszpanii, Austrii, Niemczech, Szwajcarii, Holandii, Słowenii, Turcji, d.Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii. Z Concerto Avenna dokonał wielu nagrań radiowych m.in. dla londyńskiej BBC i TV Mexico, NHK oraz płytowych dla polskich i zagranicznych wytwórni fonograficznych m.in. CD Accord, Pol-Music, Syrinx, Adda, Polygram, Sony-Classic. Wspólnie z Concerto Avenna występował na renomowanych festiwalach muzycznych m.in. Warszawska Jesień, Schleswig-Holstein Musik Festival, londyńskim Lufthansa Baroque Musik Festival, duńskim Vessby Musik Festival i Coopenhagen Musik Festival, Praskiej Wiośnie Muzycznej, Bergen Musik Festival, Istanbul Musik Festival, Holland Festival. Jest laureatem nagrody Wojewody Warszawskiego roku 1990 za wybitne osiągnięcia w propagowaniu muzyki barokowej. Od roku 1972 związany jest z Akademią Muzyczną im. Fr. Chopina w Warszawie jako jej pracownik dydaktyczny w klasie kontrabasów prof. Tadeusza Pelczara. Za osiągnięcia w pracy dydaktycznej na warszawskiej Uczelni 4-rotnie uhonorowany został nagrodami JM Rektora Akademii Muzycznej im. Fr.Chopina. Obecnie jest profesorem zwyczajnym, prowadzącym klasę kontrabasów w warszawskiej Akademii, a także pełni funkcję prodziekana Wydziału Instrumentalnego. Prowadzi także liczne kursy mistrzowskie w zakresie gry na kontrabasie i muzyki kameralnej w kraju i zagranicą.



Gabriel Fauré
(1845 – 1924)



Requiem op. 48

na sopran, baryton, chór, orkiestrę i organy

Introit et Kyrie	(chór)	„Requiem aeternam Dona eis Domine”
Offertoire	(baryton, chór)	“O domine Jesu Christe, Rex gloriae”
Sanctus	(chór)	“Sanctus, Sanctus, Sanctus Domine, Deus Sabaoth”
Pie Jesu	(sopran)	“Pie Jesu Domine”
Agnus Dei	(chór)	„Agnus Dei qui tollis peccata mundi”
Libera Me	(baryton, chór)	“Libera me, Domine, de morte aeterna”
In Paradisum	(chór)	“In Paradisum deducant angeli”

W przeciwieństwie do panującej opinii, śmierć ojca Fauré w lipcu 1885 nie miała żadnego związku z genezą dzieła. Pierwsze szkice rozpoczął w 1887 roku i wydaje się, że to śmierć matki w Sylwestra tamtego roku zmotywowała kompozytora do ukończenia *Agnus Dei*, *Sanctus* i *In Paradisum* w pierwszych dniach 1888 roku. Pierwotną koncepcją kompozytora było dzieło ograniczone do pięciu części, napisane dla jego chóru (z solistą - sopranem chłopięcym w *Pie Jesu*) i małą orkiestrą złożoną z altówek, wiolonczel, kontrabasów, harfy, kotłów i organów jako *basso continuo* (z eterycznym dźwiękiem skrzypiec solo w *Sanctus*). Taka wersja dzieła była wykonana podczas pogrzebu Josepha Soufaché w kościele Madeleine w dniu 16 stycznia 1888. Dopiero później Fauré zdecydował dodać jeszcze barytonową partię solową i wstawił „*Offertoire*” (1889) oraz wcześniej skomponowane *Libera Me* (1877 przerobione w 1890 r.) i po dodaniu dętych instrumentów blaszanych powstała druga wersja dzieła, którą Fauré sam zadyrygował w Madeleine 21 stycznia 1893 roku. W 1898 roku, Julien Hamelle, wydawca dzieł Gabriela Fauré namówił kompozytora do dodania w partyturze drewnianych instrumentów dętych i partii skrzypiec, co według wydawcy uatrakcyjniło brzmienie dzieła. Istnieje bardzo prawdopodobny pogląd, że orkiestrację nowej wersji „*Requiem*” kompozytor powierzył swojemu uczniowi Rogerowi Ducasse, albowiem Fauré był wyjątkowo pedantyczny i skrupulatny i nie zrobiłby tak wielu błędów w manuskrypcie partytury. Ta ostateczna i najbardziej znana wersja „*Requiem*” była wykonana z wielkim sukcesem na Trocadéro w Paryżu 12 lipca 1900 roku z solistami Mlle Torrès i M. Vallier, organistą Eugène Gigout i orkiestrą Lamoureux pod dyрекcją Paula Taffanella

